

Känslor kring mina bästa kamrater

Det är ingen osanning i att jag är jägare. Jag älskar naturen och att jaga. Jag avstår ofta från att skjuta då naturupplevelsen är viktigare. Jag älskar samarbetet med mina hundar och gensvaret jag får.

Tyvärr får man ibland gå igenom mindre trevliga saker. Min första hund blev väldigt sjuk och efter veterinärinrådan fick han somna in. Förloppet var lugnt och rofyllt men att efteråt se honom instoppad i en svart sopsäck och slängd i ett hörn på klinkergolvet i väntan på transport till soptippen blev för mycket. Jag bestämde mig då att jag aldrig ville uppleva det igen och efter det har jag under stor vanda avlivat mina hundar själv.

Det är inga lätta beslut. Veckor och månader av vanda och eftertanke men till sist då hunden av ålder och sjukdom märkbart plågas måste man ta sig i kragen.

Det kan låta brutalt men då det är ofrånkomligt tar jag med mig hunden, en spade och hagelbössan ut i skogen och promenerar en stund i den miljö där han brukar jaga och i den skog han känner igen som sin jaktmark. Plötsligt tar allting slut med en enda smäll och han får jaga vidare i andra skogar och jag gråter okontrollerat hela vägen hem efter att ha begravt honom. Jag vet inte vem det är mest synd om! Jag har förlorat en kamrat som bara kommer tillbaka ibland i minnet. Jag minns alla och saknar alla. Jag har en ny kamrat nu och han är helt tokrolig och hängiven mig. Ändå kommer jag aldrig att glömma mina tidigare hundar.

Jag glömmmer inte heller min far som gick bort för snart ett år sedan. Han blev 83 år och väldigt sjuk på slutet. Han hade varit frontsoldat i finska fortsättningskriget i fyra år och sett mycket död och elände. På sjukhuset ett par månader före sin död ringde han och sade att jag måste komma. Då jag kom dit ville han bara dö och ville att jag skulle hjälpa honom. Hur mycket jag än älskade honom hade jag inte kraft nog att göra det och jag kommer aldrig att glömma hans plågade blick när jag nekade och gick därifrån med mina tårar och min ångest.

Än idag vet jag inte om jag gjorde rätt. Det får jag leva med resten av mitt liv!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren johan jägare med Poeter.se id #6584 innehar upphovsrätten